

ORTOPEDIE

Fill in the suitable noun. There are two extra nouns.

mládí klouby peřinku třísech pohybu tkaničky hůl brnění bedrech

1. Které **KLOUBY** vás bolí? - U palce na pravé ruce.
2. Jak ty potíže se zády začaly? - Začalo mě bolet za krkem a dole v **BEDRECH**.
3. Máte bolesti v kyčli? - Ano, bolí mě to při každém **POHYBU**
4. Cítíte bolest také v **TŘÍSECH**? - Ano, občas. Nevěděla jsem, že to může být od kyčle.
5. Cítíte **BRNĚNÍ** nebo mravenčení? - Cítím mravenčení v levé noze.
6. Zavážete si **TKANIČKY** u bot? - Ano, s tím nemám problém.
7. Jako dítě jsem měla problémy s kyčlemi, nosila jsem takovou **PEŘINKU**.

Fill in the suitable adjective.

oteklý krajní ztuhlý studený

1. Jste ráno **ZTUHLÝ**? - Ano, těžko vstávám z postele.
2. Bolí vás to při mírném pohybu, nebo jen v **KRAJNÍ** poloze? - Hlavně při pohybu.
3. Je kloub **OTEKLÝ** nebo zarudlý?
4. Po námaze mi koleno oteče, musím si dát **STUDENÝ** obklad.

Fill in the suitable verb. There are two extra verbs.

léčí podlomí šíří trvá rozhýbe vystřeluje cvičí chodí

1. Mám nejistou chůzi, někdy se mi při chůzi **PODLOMÍ** koleno.
2. Jak se vám **CHODÍ**? - Dobře, při chůzi nemám potíže.
3. Bolest **VYSTŘELUJE** / **ŠÍŘÍ SE** do celé dolní končetiny.
4. Pacient se ráno nemůže hýbat, **TRVÁ** mu asi deset minut, než se **ROZHÝBE**.
5. Pacient se **LÉČÍ** od narození s kyčlemi.
Pacient se **LÉČÍ** s kyčlemi od narození.

Fill in the suitable noun. First letter is given.

1. Mám problémy s levým kolenem už od **MLÁDÍ** / **MALIČKA**.
2. Bolest se **ŠÍŘÍ** do levé hýzdě a do levého stehna.
3. Kyčel mě bolí při každém **POHYBU**
4. Bolí mě to při **CHŮZI** po rovině a někdy to bolí, když jdu dolů ze schodů.
5. V **DĚTSTVÍ** jsem se léčil s kyčlemi. Měl jsem Pavlíkovy **TŘMENY**.

Make doctor's questions.

1. **KDY TO BOLÍ NEJVÍC?** – Nejvíc když jdu do schodů, nemáme výtah.
2. **KAM SE BOLESTI ŠÍŘÍ?** – Do pravého stehna a někdy do celé nohy.
3. **MĚL JSTE NĚJAKÉ OPERACI?** – Loni mi dělali totální endoprotézu pravého kyčle.
4. **MÁTE BOLESTI V NOCI?** – V noci hodně často a potom nemůžu usnout (*fall asleep*).
5. **BÝVÁTE NĚKDY ZTULHLÝ?** – Hlavně ráno mi to dlouho trvá, jsem hodně ztuhlý.
6. **MÁTE POTÍŽE PŘI NÁMAZE?** – Po námaze, musím si dát na kotníky studený obklad.
7. **CVIČÍTE? JAK ČASTO // LÉČÍTE SE NĚKDE?** – Každý den s fyzioterapeutem.

Czech VII Revision I

1 Use the words in brackets in the correct form of singular.

1. Sejdeme se s **NOVÝM KOLEGOU** (nový kolega) v **NEMOCNICI** (nemocnice).
2. Na **CHIRURGICKÉ KLINICE** (chirurgická klinika) jsem ležel týden.
3. Pod **STOLEM** (stůl) mám batoh a na **STOLE** (stůl) mám knihu.
4. Kolegyně se stará o **NEMOCNÉHO OTCE** (nemocný otec).
5. Řeknu to jen **NEJLEPŠÍMU KAMARÁDOVI** (nejlepší kamarád).
6. Uděláme vám rentgen **KRČNÍ PÁTEŘE** (krční páteř).
7. Diskutovali jsme o **EKONOMICKÉ SITUACI** (ekonomická situace).
8. Nemůžu odjet z **ČESKÉ REPUBLIKY** (Česká republika) kvůli **TĚŽKÉ NEMOCI** (těžká nemoc).
9. Maminka se léčí se **SRDEČNÍ ARYTMÍ** (srdeční arytmie).
10. Měl jsem vyrážku na **NOZE** (noha) a na **RUCE** (ruka).

2 Use the words in brackets in the correct form of plural.

1. Po chřipce měl pacient několik **VÁZNÝCH KOMPLIKACÍ** (vážná komplikace).
2. Při **VELKÝCH BOLESTECH** (velká bolest) berte dvě tablety třikrát denně.
3. Pacient trpí **SILNÝMI BOLESTMI** (silná bolest) **DOLNÍCH KONČETIN** (dolní končetina).
4. Kvůli **CHRONICKÝM POTÍŽÍM** (chronická potíž) jdu na vyšetření k **DALŠÍM SPECIALISTŮM** (další specialisty).
5. Pacienti na **LŮŽKOVÝCH ODDĚLENÍCH** (lůžkové oddělení) byli testováni na covid.
6. Máme praktické lekce v **BRNĚNSKÝCH NEMOCNICích** (brněnská nemocnice).
7. Zajímám se o **INFEKČNÍ NEMOCI** (infekční nemoc).
8. V nemocnici jsme vyšetřovali **MLADÉ PACIENTY** (mladý pacient).
9. To jsou naši **DOBŘÍ PŘÁTELÉ** (dobrý přítel).
10. Poprvé jsem byl v nemocnici se **STEJNÝMI POTÍŽEMI** (stejná potíž).
11. Pacient nemůže hýbat **RUKAMA** (ruka) a **NOHAMA** (noha).

3 Underline the suitable verb of motion.

1. Každý den *pojedu/chodím/jezdím* pěšky do školy.
2. Martin **obvykle** *přijde/jezdí/odchází* autobusem, ale někdy *odjede/chodí/jede* taky pěšky.
3. Ve 12 hodin musím *odejít/odcházet/přicházet* ze školy, protože **půjdou/budu chodit/budu jezdit** k lékaři.
4. Zítra v poledne chceme *jezdit/jít/přicházet* na pizzu do pizzerie.
5. Když skončí semestr, **odjedu/přijdu/odejdu** z Brna domů.
6. Často *přijedeme/jezdíme/chodíme* do Prahy, ale v sobotu *budeme jezdit/pojedeme/přijdeme* do Vídňě.
7. Proč jste **dnes** *přicházel/přišel/odcházel* pozdě na lekci? - Promiňte, příště už *odejdu/přijdu/odjedu* včas.
8. Kamarádi *budou jezdit/pojedou/půjdou* **příští týden** na hory, *jedou/jezdí/jdou* na hory každou zimu.
9. Autobus do Prahy **jezdí/jde/odchází každou hodinu**.

4 Complete the sentences with the verbs from the box. Use the verbs in their correct forms in the present. There are THREE extra verbs.

LÍBIT VADIT SLUŠET NUDIT CHYBĚT CHUTNAT BAVIT PÍCHAT

1. Kamarádovi **VADÍ** hluk.
2. Studenta **BAVÍ** anatomie.
3. Dědečkovi **CHUTNÁ** ledová káva.
4. Ta kniha mě **NUDÍ**, nebudu ji číst.
5. Tomovi **CHYBÍ** v Brně rodina.

5 Rewrite the sentences using the past tense.

1. Pacienta bolí rameno. Pacienta **BOLEL/O** kotník/rameno.
2. Příteli se nehodí termín zkoušky. Příteli se **NEHODIL** termín zkoušky.
3. Lucii je na zvracení. Lucii **BYLO** na zvracení.
4. Pacientce se chce spát. Pacientce se **CHTĚLO** spát.
5. Dceru svědí kůže na břichu. Dceru **SVĚDILA** kůže na břichu.

6 Reply using the imperative. Use VY form.

Example: Mám vstát? – Ano, vstaňte!

1. Mám poslat email? – Ano, POŠLETE email.	8. Mám číst text? – Ano, ČTĚTE text.
2. Mám jít dál? – Ano, POJĎTE dál.	9. Mám otevřít ústa? – Ano, OTEVŘETE ústa.
3. Mám být v posteli? – Ano, BUĎTE v posteli.	10. Mám si lehnout? – Ano, LEHNĚTE na záda.
4. Mám zůstat doma? – Ano, ZŮSTAŇTE doma.	11. Mám si sundat boty? – Ano, SUNDEJTE si boty.
5. Mám přijet do Prahy? – Ano, PŘIJEĎTE do Prahy.	12. Mám dát ruce dolů? – Ano, DEJTE ruce dolů.

6. Mám přijít do školy? – Ano, **PŘIJĎTE** do školy.

7. Mám si sednout? – Ano, **SEDNĚTE** si na židli.

13. Mám jít sem? – Ano, **POJĎTE** (jít) sem.

14. Mám jít domů? – Ano, **JDĚTE** (jít) domů.

7 Use the comparative or superlative form of adverbs.

1. Při pohybu mě to koleno bolí **VÍC** (hodně) než v klidu. **NEJVÍC** (hodně) ze všeho mě to bolí, když jdu ze schodů nebo z kopce.
2. Studium medicíny trvá **NEJDÉLE** (dlouho) ze všech.
3. V tomto semestru mám **MÉNĚ** (málo) zkoušek než v minulém semestru.
4. Dnes se cítím **LÉPE** (dobře) než večera, ale **NEJLÉPE** (dobře) jsem se cítil po masáži.
5. Při chůzi do schodů kašlu **SILNĚJI** (silně) než v klidu, ale **NEJSILNĚJI** (silně) kašlu při astmatickém záchvatu.
6. Zhoršil se mi sluch, na obě uši slyším špatně, ale na pravé ucho slyším **HŮŘE** (špatně).
7. Tom bydlí **DÁL** (daleko) od centra než Martin.
8. **NEJDŘÍV** (brzy) přichází na lekci Adam, je na lekci vždycky první.
9. David chodí na lekci **NEPOZDĚJI** (pozdě) ze všech, i když bydlí ze všech **NEJBLÍŽ** (blízko).
10. Mám rád skoro všechny kavárny v centru, ale **ČASTĚJI** (často) a **RADĚJI** (rád) chodím do kavárny Slavia.